

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal ve veřejném zasedání konaném dne 19.7.2012 o odvoláních obžalovaných [REDACTED] nar. [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED], [REDACTED] nar. [REDACTED] jakož i státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále podaného v neprospěch obžalované [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 25.4.2012, č.j. 1 T 136/2011 – 1171 a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vladislava Dordy a soudců JUDr. Pavla Dolinka a Mgr. Romana Raaba rozhodl **t a k t o :**

I.

Z podnětu odvolání obžalovaných [REDACTED] a státního zástupce OSZ v Bruntále se podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. **z r u š u j í** v napadeném rozsudku ohledně těchto obžalovaných výrok o vině pod bodem 8/, jakož i celé výroky o uložených trestech.

Za podmínek § 259 odst. 3 písm. b) tr.ř. se obžalované **n o v ě o d s u z u j í :**

1) [REDACTED]

nar. [redacted] v obci [redacted], důchodkyně, trvale bytem [redacted]
[redacted] t.č. od 22.7.2011 ve vazbě ve Vazební věznici v
Ostravě,

při nezměněném výroku o vině z napadeného rozsudku pod body 1/, 2/, 3/, 4/, 7/, 9/

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v **trvání 5 (pěti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se **u k l á d á trest vyhoštění** z České republiky **ve výměře 6 (šesti) let.**

2) [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] nezaměstnaná, trvale bytem [redacted]
[redacted] t.č. od 18.7.2011 ve vazbě ve
Vazební věznici v Ostravě,

při nezměněném výroku o vině z napadeného rozsudku pod body 2/, 3/, 4/, 5/, 6/

podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 45 odst. 1 trestního zákoníku **ke společnému úhrnnému trestu** odnětí svobody v **trvání 3 (tři) roků a 6 (šesti) měsíců nepodmíněně .**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se **u k l á d á trest vyhoštění** z České republiky **ve výměře 6 (šesti) let.**

Při nezměněném výroku o vině pod bodem 10/ podle § 337 odst. 1 tr.zákoníku k samostatnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **n e z m ě n ě n**.

II.

Podle § 226 písm. c) tr.ř. se obžalované

1) [REDAKCE]

nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] důchodkyně, trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] t.č. od 22.7.2011 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

2) [REDAKCE],

nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], nezaměstnaná, trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] t.č. od 18.7.2011 ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

z p r o š ť u j í

obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 15.9.2011 sp.zn. 2ZT 183/2011 pro skutek,

ž e

dne 29.4.2011 v poledních hodinách v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] spolu s další spolupachatelkou zazvonily na rodinný dům č. [REDAKCE] ročník [REDAKCE] a když poškozený otevřel vstupní dveře, přes odpor poškozeného ho vtlačily do domu, nereagovaly na jeho výzvy k opuštění domu, jedna z nich ho držela za ruce a za pomoci jeho hůlky ho natlačila na stěnu, druhá z obžalovaných před nim roztáhla deku a v mezidobí do domu vstoupila další pachatelka, která prohledávala kuchyň a obývací

pokoj a pokoj v dalším poschodí v úmyslu něco odcizit, přičemž nic neodcizily a dům samy opustily,

v němž byl spatřován:

u obž. [REDAKCE]

dílčí útok zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku,

u obž. [REDAKCE]

zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchaly obžalované.

III.

Odvolání obžalované [REDAKCE] se podle § 256 tr.ř. z a m í t á .

Odůvodnění

Citovaným rozsudkem okresního soudu byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou v bodě 1/ přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, jednak v bodech 2, 3, 4, 7, 8, 9 jednak přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, v bodě 7) podle odst. 2, v bodech 2, 3, 8, 9 i dle odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 trestního zákoníku, jednak v bodě 3) zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr. zákoníku, jednak v bodech 7,8,9 zvlášť závažným zločinem loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, obžalovaná [REDAKCE] jednak v bodech 2, 3, 4, 5 přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, v bodě 5 podle odst. 2, v bodech 2,3 i dle odst. 3 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, jednak v bodě 3 zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, obžalovaná [REDAKCE] jednak v bodech 2, 3, 4, 5, 6 přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, v bodě 5 i dle odst. 2, v bodech 2 a 3 i dle odst. 3 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, jednak v bodě 3) zločinem vydírání dle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, v bodě 8 jednak zvlášť závažným zločinem loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23 tr.zákoníku, jednak přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 3 tr.zákoníku jako spolupachatelka dle § 23

tr. zákoníku, v bodě 10 přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku a odsouzeny :

obžalovaná [REDAKCE] podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku, § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byla dle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazena do věznice s ostrahou a podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku jí byl uložen trest vyhoštění z České republiky ve výměře 6 let,

obžalovaná [REDAKCE] podle § 175 odst. 2 tr.zákoníku, § 43 odst. 1 tr.zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon podle § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku zařazena do věznice s dozorem a dle § 80 odst. 1, odst. 2 tr.zákoníku jí byl uložen trest vyhoštění z České republiky ve výměře 5 let,

obžalovaná [REDAKCE] podle § 173 odst. 1 tr.zákoníku, § 43 odst. 1 tr.zákoníku a § 45 odst. 1 tr.zákoníku ke společnému úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. c) tr.zákoníku zařazena do věznice s ostrahou a dle § 80 odst. 1 2 tr.zákoníku jí byl uložen trest vyhoštění z České republiky ve výměře 6 let. Podle § 229 odst. 1 tr.zákoníku byla poškozená [REDAKCE] odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Předmětný rozsudek napadly včas podanými odvoláními všechny tři obžalované, přičemž odvolání byla písemně odůvodněna prostřednictvím jejich obhájců, v neprospěch obžalované [REDAKCE] do výroku o trestu je podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále.

Pokud jde o odvolání obžalované [REDAKCE] je zaměřeno do celého výroku o vině i trestu. Odvolání se opírá o skutečnosti již dříve uvedené, neboť je přesvědčena, že se skutků uvedených v obžalobě nedopustila. Nikdy do obydlí poškozených nevnikla násilím, vždy byla řádně pozvána do bytů či rodinných domků poškozených. Podomní prodej prováděla samostatně, nikdy ve společnosti jiných osob, a to především [REDAKCE] a [REDAKCE]. Cestovala po České republice ve společnosti mladíka v jeho voze tmavší barvy, tento mladík již ani nežije. Ohledně provedení neodkladných úkonů nebyl důvod, aby byly provedeny již ve fázi před zahájením trestního stíhání. Rekognice takto provedená není důkazem, který by se dal označit jako neproveditelný, nedostupný či nedosažitelný, neboť svědci nejsou na pohybu a jsou k dosažení. Požaduje, aby neodkladné úkony rekognice ohledně svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] byly provedeny opětovně za přítomnosti obhájce, a to ještě ve fázi přípravného řízení, a nikoliv jako neodkladné. Poukazuje v té souvislosti na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 7 Tdo 39/2010. Navrhuje proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci novému k projednání soudu I.stupně. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že výrok o vině je důvodný, pak se domáhá uložení trestu mírnějšího, a to v polovině nyní nepravomocně uloženého trestu, tedy ve výši 3 let. Odvolání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo odůvodněno prostřednictvím jejich společného obhájce, a to i z důvodů totožné argumentace obhajoby v obou případech. Rozsudek je napadán ve výroku o vině i trestu a okresnímu soudu je vytýkáno porušení ust. § 2 odst. 5,6 tr.ř. a porušení § 2 odst. 2 tr.ř., pokud jde o presumpci neviny a zásady in dubio pro reo. S odvoláním i na svou závěrečnou řeč u hlavního líčení ze dne 25.4.2012 u Okresního soudu v Bruntále obhájce poukazuje na to, že okresní soud nesprávně hodnotil výsledky rekognic,

přičemž poukázal na to, že poškození většinou přesně neidentifikovali pachatele a odkázal konkrétně na výsledky jednotlivých rekognic jak jsou ve spise zaznamenány. V té souvislosti též poukázal na stanovisko Krajského soudu v Ostravě ohledně hodnocení provedených důkazů vyslovené v jeho usnesení ze dne 9.2.2012, sp.zn. 39 To 5/2012. Sodvoláním na své povinnosti vyplývající z trestního řádu a zákona o advokacii předložil Krajskému soudu písemné materiály vztahující se k obžalované [REDAKCE] které mají potvrzovat objektivní nemožnost její účasti na skutku popsaném pod bodem 8) rozsudku dne 29.4.2011 v [REDAKCE] v rodinném domě čp. [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE] jednak vztahující se k části vyšetřovacího spisu PCR ÚO Opava KRPT 17536/TC-2012- 076171-39, které se týkají trestné činnosti, pro kterou není podána obžaloba, ale mají význam pro hodnocení důkazní hodnoty rekognic jako celku. Obžalovaná [REDAKCE] je bezpečně ztotožňována toliko u skutku popsaného pod bodem 2 výroku napadeného rozsudku, a to nejen poškozenou, ale i svědkyní [REDAKCE]. Tam, kde svědkyně nepoznaly obžalované stoprocentně, bez dalších objektivních důkazů nelze obžalované uznat vinnými. Navrhuje proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I.stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně rozhodnutí zprošťujícím výrokem.

Odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále je zaměřeno - jak již výše uvedeno - v neprospěch obžalované [REDAKCE] do výroku o trestu a odvolatel namítá, že kromě uložení společného úhrnného trestu měl být ukládán samostatný trest, a to za jednání pod bodem 8 a 10 rozsudku, neboť tyto skutky nejsou pokračováním se skutky pod body 2-6 rozsudku. Poukazuje na to, že za jednání pod bodem 6 rozsudku byla obžalovaná odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Jeseníku z 10.3.2011, sp.zn. 2 T 33/2011 a v souladu s krajským soudem vyjádřeným v jeho usnesení z 9.2.2012 sp.zn. 39 To 5/2012 konstatuje, že toto odsouzení není žádným časovým dělitkem, ale na druhou stranu právě trestním řízením vedeným u Okresního soudu v Jeseníku došlo k přerušení pokračování, neboť bylo vedeno zkrácené přípravné řízení se zadržením a obžalované [REDAKCE] předán návrh na potrestání, což ve smyslu § 12 odst. 11 tr.ř. je mezníkem, který ukončil jeden pokračující trestný čin od dalšího. Pokud po zahájení trestního stíhání pro trestný čin pachatel spáchá další útok naplňující znaky téhož trestného činu, přičemž jinak by byly splněny podmínky § 116 tr.zákoníku, jde o další trestný čin, u kterého použití § 45 tr.zákoníku nepřichází v úvahu (viz i NS 24/2003 – T 556). Společný trest pak nemohl být ukládán ani v případě bodu 10 rozsudku. Navrhuje proto ve vztahu k obžalované [REDAKCE] zrušení výroku o trestu a za jednání pod body 2-6 uložení společného úhrnného trestu odnětí svobody nad dolní hranicí trestní sazby nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, uložení trestu vyhoštění ve výměře u poloviny trestní sazby a za jednání pod body 8 a 10 uložení úhrnného trestu odnětí svobody mírně nad dolní hranicí trestní sazby nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou a trest vyhoštění nad dolní hranicí trestní sazby.

Z podnětu podaných odvolání krajský soud přezkoumal z hledisek uvedených v § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že je nutno postupovat tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku krajského soudu.

Ve věci nutno předeslat, že o podané obžalobě jednal okresní soud v řízení, jehož výslednicí byl odsuzující rozsudek ze dne 14.12.2011, č.j. 1 T 136/2011 – 966. Tento rozsudek pak byl z podnětu odvolání všech tří obžalovaných zrušen v neveřejném zasedání usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.2.2012, sp.zn. 39 To 5/2012 podle § 258 odst. 1 písm. b, c) tr.ř. v celé odsuzující části a za podmínek § 259 odst. 1 tr.ř. byla věc v rozsahu zrušení vrácena soudu I.stupně k dalšímu řízení. Vzhledem k odvolacím námitkám všech tří obžalovaných, jakož i nově nyní státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále (dále jen státního zástupce) na toto usnesení poukazující či odkazující, je na tomto místě nutno připomenout důvody, které k tomuto postupu vedly, aniž byla věc z podnětu tehdy podaných odvolání přezkoumávána po obsahové stránce. Důvodem pro tento postup odvolacího soudu byla faktická nepřezkoumatelnost předmětného rozsudku a pochybení nalézacího soudu v této souvislosti zjištěná, jak vyplývá zejména ze str. 5 a 6 usnesení krajského soudu. Ten se nezabýval (a ani zabývat nemohl) hodnocením důkazů, které přísluší soudu nalézacímu, přičemž některé důkazy, byť byly provedeny, se ani v odůvodnění rozsudku neobjevily a ocitly se mimo hodnotících úvah soudu I.stupně. Rozsudek byl nepřezkoumatelný nejen ohledně skutkových zjištění a z nich vyplývajícím výroku o vině u všech tří obžalovaných, ale ve vztahu k obžalované [REDAKCE] též i z hlediska právního posouzení věci a trestu. U této obžalované, jak je vhodné nyní připomenout, zcela absentovalo právní posouzení věci ve vztahu ke skutku spáchaného 8.3.2011 a uvedeného v rozsudku pod bodem 7, pro který byla obžalovaná [REDAKCE] odsouzena Okresním soudem v Jeseníku, a který tvořil součást - byl dílčím útokem - pokračujícího trestného činu porušování domovní svobody. Tento útok nebyl obsažen v právním posouzení jednání této obžalované, ale byl obsažen v odsuzující části, přičemž nebylo blíže rozvedeno, proč byly ukládány dva tresty, vyjma poukazu na odsouzení Okresním soudem v Jeseníku. Okresní soud patrně spatřoval tento důvod v odsouzení obžalované Okresním soudem v Jeseníku, které samo o sobě není časovým dělítkem, neboť již úvodem výrokové části rozsudku okresní soud výrok o vině a trestu v této věci zrušil. Důvodem pro ukládání dvou trestů je přerušení pokračování zahájením trestního stíhání, resp. sdělením obvinění ve smyslu § 12 odst. 11 tr.řádu, jehož účinky v případě návrhu na potrestání nutno posuzovat ve smyslu § 314b) odst. 1 tr.ř. s tím, že účinky přerušení linie pokračování vzniknou ve zjednodušeném řízení před soudem až doručením návrhu na potrestání soudem obviněnému do vlastních rukou, k čemuž došlo 10.3.2011, jak z předmětného spisu Okresního soudu v Jeseníku vyplývá. Tyto v rozsudku okresního soudu zcela absentující skutečnosti pro rozhodnutí významné pak vedly odvolací soud v předmětném usnesení k závěru v něm prezentovanému a vztahujícímu se k formulaci užití okresním soudem v původním rozsudku. Okresnímu soudu tedy bylo uloženo, aby všechny provedené důkazy zevrubně vyhodnotil včetně případně dalších důkazů, jejichž potřeba by vyvstala a o podané obžalobě znovu rozhodl. Stalo se tak nyní napadaným rozsudkem ze dne 25.4.2012. Byť i v tomto rozsudku se nalézací soud neoprostil od některých nedůsledností (např. absence části právní kvalifikace jednání obžalované [REDAKCE] v bodě 8 (str. 19 rozsudku) či absence popisu skutku pod bodem 2 rozsudku – stejně jako v rozsudku ze dne 14.12.2011 – v úvodu odůvodnění rozsudku (str. 8 rozsudku), které však na zákonnost výroku o vině vliv nemají, okresní soud vyhodnotil všechny provedené důkazy ke každému bodu výroku (str. 11-17 rozsudku) a až na vyhodnocení provedených důkazů ohledně bodu 8 výroku rozsudku je možno tento postup okresního

soudu považovat za souladný s obsahem důkazů provedených v hlavním líčení a založených ve spise (pro úplnost nutno jen dodat, že v nynějším rozsudku okresní soud správně a v souladu s číselnou řadou změnil očíslování jednotlivých skutků od bodu 6 po bod 10, které byly v předchozím rozsudku číslovány od bodu 7 po bod 11 a v odsuzujícím výroku tak absentovalo jednání pod bodem 6, neboť po bodu 5 následoval hned bod 7 a následující). Je tak možno konstatovat, že v těch částech napadeného rozsudku, které se výroku o vině týkají, okresní soud vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Z těchto důvodů je možno skutková zjištění (až na bod 8, jak bude níže rozvedeno), která okresní soud na podkladě provedeného dokazování učinil a vyúsťující ve výrok o vině obžalovaných, považovat za správná a úplná a v tomto směru krajský soud na příslušnou část napadeného rozsudku odkazuje. Nicméně vzhledem k odvolacím námitkám obžalovaných považuje odvolací soud za potřebné blíže rozvést skutečnosti vztahující se k rekognicím, o které z velké části nalézací soud svůj výrok o vině opírá a jejichž oprávněnost či zákonnost v době jejich provedení, tj. před zahájením trestního stíhání obžalovaných, odvolatelé namítají a kteréžto úvahy v rozsudku nalézacího soudu obsaženy nejsou. Namítáno je především (zejm. ze strany obž. ██████████, že obhájci byli ustanoveni až po rekognicích, a nejednalo se o neodkladné či neopakovatelné úkony, neboť všichni poškození byli dosažitelní.

Rekognice ve smyslu § 104b) tr.ř. je prováděna za okolností a podmínek v tomto ustanovení tr. řádu uvedených, přičemž z povahy a způsobu provádění tohoto úkonu vyplývá, že se jedná o specifickou formu výslechu podezřelého, obviněného nebo svědka. Za podmínek § 160 odst. 4 tr.ř. může být neodkladným nebo neopakovatelným úkonem, který lze provést před zahájením trestního stíhání (srovnej např. R 31/1997). V takovém případě se provede na návrh státního zástupce za účasti soudce dle § 158a) tr.ř. Podstatou rekognice je, aby poznávající osoba znovu poznala určitou osobu nebo věc, kterou už dříve vnímala, pokud je takovéto poznání znovu důležité pro trestní řízení. Jejím cílem je tedy určit totožnost poznávané osoby nebo věci, která má nějakou souvislost s projednávanou trestnou činností. Poznávající osoba musí být před tím vyslechnuta, a to o okolnostech, za nichž poznávanou osobu nebo věc vnímala, o znacích nebo zvláštěnostech, podle nichž by bylo možno osobu nebo věc poznat. V zásadě je přípustné provádění rekognice i podle fotografií – odst. 4 § 104b) tr.řádu, lze ji použít toliko v případě, že rekognice in natura není možná, protože osobu, která má být poznána, nelze poznávající osobě ukázat např. z důvodu, že totožnost poznávané osoby není ještě zjištěna, poznávaná osoba je nezvěstná, jde o mrtvolu apod. (viz např. R 28/1986, PR 5/1998, s.245). Rekognice podle fotografií přichází v praxi v úvahu zejména tehdy, jestliže tedy rekognice in natura není možná, neboť podezřelá osoba není zjištěna a osoba podezřelého je tímto postupem z mnoha osob přicházejících v úvahu teprve zjišťována a provádění opakovaných rekognicí „in natura“ postupně s mnoha osobami by bránilo řádnému postupu při prověřování oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, případně jiných podnětů k trestnímu stíhání. Pokud má rekognice v konkrétním případě povahu neodkladného úkonu ve smyslu § 160 odst. 4 tr.ř., přičemž pouze na jejím podkladě lze objasnit, zda lze trestní stíhání zahájit vůči určité osobě, nemá nepřítomnost obhájce u takovéhoho úkonu za následek jeho nepoužitelnost jako důkazu v řízení před soudem, a to za

předpokladu dodržení postupu dle § 158a) tr.řádu. Právě znak neodkladnosti nebo neopakovatelnosti je tou skutečností, která v těchto případech věcně odůvodňuje výjimku ze zásady kontradiktornosti řízení a s tím spojené omezení práv obhajoby. O nepřipustný zásah se nejedná tehdy, je-li alespoň jeden z těchto znaků dán. Důvody neodkladnosti či neopakovatelnosti musí být uvedeny. Je nutno zvážit konkrétní okolnosti případu a specifičnost informací, které byly v okamžiku provádění úkonů k dispozici. Podstatné je, aby soudní řízení bylo spravedlivé jako celek a jednotlivé konkrétní vady nebo nesprávnosti, k nimž v průběhu řízení došlo, musí být posuzovány ve vztahu k celému řízení včetně jejich reálné možnosti promítnutí se do jeho výsledku (viz IV. ÚS 569/11, III. ÚS 655/06, III. ÚS 209/06 a další). V nyní posuzované trestní věci je tedy nutno zkoumat, zda tyto obecné skutečnosti k provedení rekognic se vztahující odpovídají zákonným hlediskům. Ze spisu přitom vyplývá, že žádosti o provedení rekognic, jakožto úkonů neodkladných (nikoliv neopakovatelných), byly příslušnými policejními orgány adresovány příslušnému státnímu zástupci (č.l. 383-4, 437-439) a byly odůvodněny zejména tím, že podezřelé osoby jsou patrně osobami z [REDAKCE] které nelze ztotožnit, jedná se o závažnou trestnou činnost, zejména zvláště závažný zločin loupeže a nutno zohlednit i věk poškozených (podstatné tedy nebylo ani to, zda poškození jsou dosažitelní, neboť provedení rekognic směřovalo ke ztotožnění pachatelů závažné trestné činnosti a k vyvození odpovědnosti v trestním řízení vůči jiným). Rekognice pak byly prováděny dne 6.5.2011, 3.6.2011, 1.6.2011, a to vždy za účasti příslušného státního zástupce a soudce (za státního zástupce JUDr. Pleva a Mgr. Vaida, za soudce Mgr. Koutný, JUDr. Čermák, JUDr. Urban). Protokoly o rekognicích pak obsahovaly potřebné náležitosti včetně předchozích výslechů poznávajících osob. Rekognice (č.l. 385 - 448, 449 - 477) tak byly provedeny za splnění zákonných předpokladů a na soudu posléze bylo hodnocení jejich obsahů z hlediska jejich důkazní průkaznosti a vsouvislosti s dalšími provedenými důkazy, zejména výslechy svědků, odbornými vyjádřeními a dalšími. V této souvislosti pak nutno poukázat též na to, že výslechy jednotlivých poškozených v přípravném řízení pak byly prováděny za účasti obhájců obžalovaných. Je tak možno v tomto směru uzavřít, že rekognice byly provedeny v souladu s trestním řádem a na jejich základě pak bylo možno přistoupit k zahájení trestního stíhání vůči konkrétním osobám.

Pokud jde o samotné hodnocení provedených rekognic a jejich důkazní použitelnost, jak je namítáno v odvoláních obžalovaných s tím, že sám krajský soud v již citovaném usnesení z 9.2.2012 procentuální vyjádření poznávajících osob považuje za toliko vyjádření míry pravděpodobnosti ztotožnění poznávaných osob (nejedná-li se o ztotožnění se zcela nepochybnou jistotou), nebyla odvolateli stejná míra pozornosti věnována navazujícímu názoru vyjádřenému v téže větě, že totiž takovéto procentuální vyjádření poznávajících osob **samo o sobě, bez dalších důkazů**, nemá právní relevanci způsobitou pro odsuzující výrok. Výrok o vině totiž musí být opřen o prokázaná fakta, nikoliv o pouhou pravděpodobnost. Okresní soud nyní v napadeném rozsudku (viz již zmiňovaná str. 11 a následující) pak hodnotil ke každému bodu výroku nejen obsah rekognic, ale i další důkazy, včetně výpovědí svědků a důkazy listinné, jako jsou výsledky rozboru DNA, výsledky odorologické expertízy z hlediska zajištěných pachových stop a další důkazy. Takovéto hodnocení důkazů (až na bod 8, jak již výše uvedeno) odpovídá jejich obsahu, možno na závěry okresního soudu, jak již ostatně též v tomto rozsudku výše uvedeno, odkázat a nad

jejich rámeček ještě krajský soud zdůrazňuje, že samotná obžalovaná [redacted] ve svém výslechu v přípravném řízení k bodům 1, 2, 3 usnesení o zahájení trestního stíhání (nyní v rozsudku pod body 5, 4, 2) uvedla, že na místě u nemovitostí poškozených [redacted] a [redacted] byla, zdržovala se však toliko na dvorku (č.l. 504 – 507 spisu), což je vyvráceno výpověďmi poškozených potvrzujícími její přítomnost přímo v domech, přičemž i obžalovaná [redacted] v přípravném řízení (č.l. 516) uvedla, že byla v domě poškozené [redacted] (bod 5 rozsudku). Bylo-li též obhajobou namítáno, že útoků pod body 2 – 5 rozsudku se trestné činnosti mohly dopustit i jiné osoby, nutno tuto verzi na základě provedených důkazů odmítnout. Jedná se o útoky z jednoho dne, a to 12.2.2011, všechny spáchané v dopoledních hodinách a v jedné obci [redacted] okr. [redacted]. Z důkazů vyplývá, že všechny domy se nacházely u silnice ve vzdálenosti od sebe nejvýše do jednoho kilometru. V bodech 2-4 byla podána obžaloba na všechny 3 obžalované, v bodě 5 toliko na obžalovanou [redacted] a [redacted], takže soud nemohl rozhodovat o vině i obžalované [redacted] byť tato byla ztotožněna jako třetí osoba v domě se nacházející. Je prakticky vyloučeno, aby za těchto okolností a v téže lokalitě „operovala“ další skupina pachatelů, podle poškozených v domě nebyly nikdy více než tři osoby a lze připustit toliko teoretickou možnost, že by snad s některou jednou či dvěma obžalovanými mohla být jiná pachatelka, která by pak musela být poškozenými označena jako osoba další, neztotožněná žádným poškozeným. Lze tak uzavřít, že výrok o vině má (až na onen bod 8) v provedených důkazech plnou oporu, přičemž odmítnout jako nedůvodnou je třeba i námitku obžalované [redacted] o tom, že nevěděla o trestu vyhoštění (nyní bod 10 rozsudku okresního soudu), neboť z provedených důkazů je zcela nepochybné (č.l. 679 – 682 spisu), že trestní příkaz Okresního soudu v Jeseníku jí byl přeložen do polštiny, převzala jej a jednání byl též přítomen i tlumočník.

Jiná důkazní situace však vyvstala ohledně jednání popsaného pod bodem 8 rozsudku, kterého se měly dopustit obžalované [redacted] a [redacted] s další spolupachatelkou 29.4.2011 v poledních hodinách v [redacted] v domě poškozeného [redacted]. Okresní soud i v tomto bodě uznal obě obžalované vinnými, ovšem hodnocení provedených důkazů na straně 16 rozsudku neodpovídá obsahu důkazů ze spisu vyplývajících. Odhlédneme-li od chybného označení pachatelky [redacted] v první větě odstavce vztahujícího se k bodu 8, neboť z dalšího textu jednoznačně vyplývá, že se jedná o obžalovanou [redacted] která též byla ve výroku rozsudku uznána vinnou, okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené rekognice a dospěl k závěru, že je údajně „nepochybné, že poznal ... [redacted] jako ženu, která byla u něj doma“ a kterou označil i při druhé rekognici. Ohledně tohoto skutku byly provedeny rekognice dvě, a to 6.5.2011 v [redacted] (č.l. 429 – 436) a dále na č.l. 440 – 448 s fotografiemi dalších osob, přičemž poznávající [redacted] uvedl, že na fotografii č. 1 [redacted] je žena podobná ženě, která byla u něj v domě, následně po přeměnění postavení fotografií prohlásil, že žena pod č. 6 [redacted] by mohla být tou ženou, ale není si jistý. U rekognice s dalšími fotografiemi pak uvedl, že si není jistý, že by pachatelkou mohla být osoba pod č. 1 (obž. [redacted] a žena pod č. 3 je ze 70% ženou, která byla u něj v domě a držela jej. Touto osobou však je [redacted] a stejně se vyjádřil i při rekognici s fotografiemi v přehozeném pořadí. Tento svědek navíc žádnou z obžalovaných

nepoznal ani u hlavního líčení, byť uvedl, že v domě byly ženy 3. Okresní soud tedy obsah rekognic v tomto bodě vyhodnotil nesprávně a k odsuzujícímu výroku dospěl i vzhledem k způsobu provedení činu. Takováto identifikace a hodnocení bez dalších důkazů (např. DNA, pachových stop a dalších jako v jiných bodech) však k nepochybnému výroku o vině nepostačuje. Obhájce pak předložil přímo krajskému soudu listinný materiál (č.l. 1242 – 1249) s návrhem na provedení důkazu jeho obsahem. Tento důkaz byl pak též ve smyslu § 259 odst. 3 písm. b) tr.ř. proveden ve veřejném zasedání a za přítomnosti tlumočnice zjištěno, že podle soukromé žaloby se měla [redacted] nacházet dne 29.dubna 2011 kolem 11.30 hod. v [redacted] [redacted] kde se dopustila výtržnictví, za které byla posléze následně projednávána před soudem. Byť není i z časových důvodů a s ohledem na vzdálenosti obou míst teoreticky vyloučeno, že při toliko přibližném časovém vymezení obou skutků by se [redacted] nemohla dopustit jednání pod bodem 8 v [redacted] na území [redacted] [redacted] svědčí tento důkaz o výrazné pochybnosti o přítomnosti obžalované na území [redacted] v uvedené době a faktické možnosti spáchat skutek v [redacted]. Tato skutečnost pak vedla krajský soud k závěru odlišnému od závěrů okresního soudu (který by bylo možno učinit i bez doplněného dokazování, jak též konstatuje obhajoba, o pochybnostech, že se obžalovaná [redacted] dopustila předmětného skutku, přičemž tyto pochybnosti nepochybně z dosavadních důkazů vyplývaly i ve vztahu kobž. [redacted] a byly proto důvodem ke zprošťujícímu výroku v rozsudku krajského soudu podle § 226 písm. c) tr.řádu, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchaly tyto obžalované. Krajský soud pak z podnětu obhájce doplnil dokazování i materiály P ČR Opava (rekognice ze dne 23.5.2012), které k žalované věci neměly bezprostřední vztah, jakož i P ČR Jeseník, č.j. KRPM -3258/9-TČ – 2011 – 141112, které jsou však kopiemi ze spisu OS v Jeseníku sp.zn. 2 T 33/2011, který byl jako důkaz čten již v řízení před okresním soudem. Zproštěný skutek byl u obžalované [redacted] dílčím útokem zvláště závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3, tr.zákoníku, u obžalované [redacted] samostatným zvláště závažným zločinem loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku a přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku, a to z důvodů, které byly osvětleny již úvodem odůvodnění rozsudku krajského soud, na něž poukazuje i odvolatel – státní zástupce – odvoláním v neprospěch obžalované [redacted] byť ve vztahu k výroku o trestu.

Vzhledem k tomu, že u obžalované [redacted] a [redacted] byl zčásti zrušen výrok o vině, musely být zrušeny ohledně nich též celé výroky o trestech a v tomto směru rozhodováno nově. Jelikož byly obě tyto obžalované zproštěny, byť jednoho skutku, nebylo možno nechat bez povšimnutí, že v něm byl spatřován zejména zvláště závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr.zákoníku (souběhem s přečinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 3 tr.zákoníku) a tato skutečnost musela být zohledněna ve výroku o trestu. Ve vztahu k obžalované [redacted] jí byl uložen při nezměněném výroku o vině z napadeného rozsudku pod body 1, 2, 3, 4, 7, 9 úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let nepodmíněně, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm.c) tr.zákoníku zařazena do věznice s ostrahou a ve stejné výměře, tj. 6 let jako v rozsudku okresního soudu, jí byl uložen i trest vyhoštění z [redacted]. Ohledně obžalované [redacted] byl ukládán při nezměněném výroku o vině v napadeném rozsudku pod body 2, 3, 4, 5, 6

společný úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm.c) tr.zákoníku zařazena do věznice s ostrahou a ve stejné výměře jako v rozsudku okresního soudu jí byl uložen trest [redacted] tj. ve výměře 6 let. Tato obžalovaná byla zproštěna skutku pod bodem 8 rozsudku a bylo jí tedy nutno již nyní – a to též i z podnětu odvolání státního zástupce – nově uložit samostatný trest za skutek pod bodem 10 napadeného rozsudku, přičemž zákon stanoví v případě přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 tr.zákoníku trest odnětí svobody až na tři léta. Obžalované byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, tedy výrazně v dolní polovině zákonné výměry, přičemž bylo rozhodnuto za použití § 56 odst. 3 tr.zákoníku o výkonu trestu ve věznici s ostrahou, do níž byla zařazena pro výkon trestu uloženého shora ve výměře 3 roků a 6 měsíců. Tato obžalovaná tedy vykoná celkem trest odnětí svobody v trvání 4 roků. Ukládané tresty (včetně trestu uloženého obžalované [redacted]) odpovídají zásadám pro ukládání trestu stanoveným v § 39 tr. zákoníku, a to i s přihlédnutím ke stanovisku obžalovaných k jejich trestné činnosti, což jim sice nelze přičítat k tíži, ale na druhé straně nelze zohlednit jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 odst. l) tr.zákoníku, že by napomáhaly při objasňování své trestné činnosti, a § 41 písm. n) tr.zákoníku, že by trestného činu upřímně litovaly.

Z podnětu odvolání obžalovaných [redacted] a státního zástupce bylo proto rozhodnuto způsobem zřejmým z výroku pod body I., II. rozsudku krajského soudu, přičemž výrokem pod bodem III. tohoto rozsudku bylo odvolání obž. [redacted] podle § 256 tr.řádu zamítnuto jako nedůvodné, neboť nebylo shledáno žádných důvodů pro revizi závěrů okresního soudu.

P o u č e n í :

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat :

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 19.7.2012

Za správnost vyhotovení:

Šárka Pavlasová

JUDr. Vladislav Dorda, v.r.

předseda senátu :